

104155

ADVIES IN DE ZAAK VAN:

mevrouw A te D, moeder van B, voorheen leerling van C te D (klaagster),
-tegen-

1. mevrouw E, groepsleerkracht van C,
2. mevrouw F, directeur van C,(verweerders).

De klacht

Bij klaagschrift van 20 april 2009, aangevuld op 29 april en 7 mei 2009, heeft klaagster op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) een klacht jegens verweerders ingediend met de volgende inhoud:

Mevrouw A klaagt erover dat mevrouw E, leerkracht, haar zoon onvoldoende heeft begeleid en hem regelmatig onheus heeft bejegend. Een en ander zoals toegelicht in het klaagschrift. (LKC 09.048)

Mevrouw A klaagt erover dat de school de dyslexieproblematiek van haar zoon onvoldoende heeft onderkend en aangepakt.

Mevrouw A klaagt er verder over dat de school haar voorstellen over een passende begeleiding van haar zoon niet serieus heeft genomen en onvoldoende heeft gedaan met de uitkomsten van onderzoeken die zij extern heeft laten verrichten.

Tot slot klaagt mevrouw A erover dat mevrouw F een melding bij het AMK als dwangmiddel heeft gebruikt om haar een handelingsplan voor haar zoon te laten ondertekenen.
Een en ander zoals toegelicht in het klaagschrift. (LKC 09.057)

Verweerders hebben de klacht weersproken.

Overwegingen van de Commissie

Groepsleerkracht

Verweerster E heeft erkend dat zij tegen B heeft gezegd dat hij een schop onder zijn kont verdiende toen hij in de les tweemaal met verf had gekliederd. Deze door verweerster gebruikte uitdrukking is pedagogisch niet bijster sterk. De Commissie acht het echter niet aannemelijk dat verweerster, anders dan B tot de orde te roepen, hem serieus wilde bedreigen of feitelijk uitvoering wilde geven aan haar woorden. Het voorval is van onvoldoende betekenis om daaruit af te leiden dat verweerster E de zoon van klaagster regelmatig onheus zou hebben bejegend (of zelfs geestelijk zou hebben mishandeld zoals het klaagschrift vermeldt). Daarvoor kan evenmin steun worden gevonden bij de andere klachten over de bejegening door verweerster E daar die onderdelen naar het oordeel van de Commissie voldoende gemotiveerd zijn weersproken en ook overigens niet aannemelijk zijn geworden.

De Commissie stelt vast dat de klacht over de begeleiding van B zich niet zozeer richt tegen verweerster E, maar meer in het algemeen betrekking heeft op de door klaagster aangevoerde dyslexieproblematiek. Dat aspect van begeleiding zal de Commissie bij de behandeling van de klacht over die problematiek behandelen. Alles overwegend is zij van oordeel dat de klacht jegens verweerster E ongegrond is.

Begeleiding

Uit de stukken die verweerster heeft ingediend, blijkt dat de school vanaf de inschrijving van B er zich van bewust is geweest dat klaagsters zoon een leesachterstand had en daar extra op moest worden

ingezet. Het begeleidingsdossier heeft op de Commissie een gestructureerde en complete indruk gemaakt. Uit het dossier blijkt dat klagster diverse voorstellen van school over begeleiding van haar zoon voor akkoord heeft ondertekend. De school heeft B tijdig verwezen naar de begeleidingsmogelijkheden binnen het Samenwerkingsverband (het leesambulatorium, welke begeleiding kon leiden tot een dyslexieverklaring). Klagster heeft tegen die aanpak bezwaar gemaakt en verlangde dat die werd gestaakt. Ook kon zij zich niet vinden in de adviezen van de onafhankelijke onderwijs begeleidingsdienst die nader onderzoek en Rec 2 of speciaal basisonderwijs voor B adviseerde. Gebleken is voorts dat de school kennis heeft genomen van de begeleidingsvoorstellen die afkomstig waren van klagsters eigen orthopedagoog en heeft geconcludeerd dat deze voorstellen niet in het bijzonder afwaken van de wijze waarop de school de problemen bij B aanpakte. Voorts is gebleken dat de school kennis genomen van de door klagster ingezette Davis counseling en elementen uit deze behandeling op school heeft toegepast. Uit de stukken blijkt dat de school zelfs heeft voorgesteld om de Davis-trainer op basis van leerlinggebonden financiering aan de school te binden. Het is klagster geweest die zich uitdrukkelijk heeft verzet tegen indicering van haar zoon en daarmee aanvullende begeleiding op basis van de leerlinggebonden financiering heeft geblokkeerd. Voor de Commissie staat op grond van het bovenstaande voldoende vast dat de school de leesproblemen van B tijdig heeft onderkend, passende begeleiding heeft geboden en oor heeft gehad voor de suggesties van klagster. Alles overziend acht de Commissie de klacht over de begeleiding van B ongegrond.

AMK

Partijen weerspreken elkaar niet over het frequente verzuim van B. De Commissie stelt vast dat B een aanzienlijke leesachterstand had terwijl de school sedert april/mei 2008 geen overeenstemming met klagster over de begeleiding van B kon bereiken; de individuele handelingsplannen werden niet meer door klagster getekend. Voorts wenste klagster geen medewerking te verlenen aan nader onderzoek en een eventuele indicering van B en was zij, onweersproken, niet of nauwelijks bereikbaar voor gesprekken. Wat de AMK-melding betreft is derhalve voldoende gemotiveerd dat de school op grond van haar zorgen over de ontwikkeling van B is overgegaan tot een melding bij het AMK. Niet gebleken is dat de melding als oneigenlijk drukmiddel zou zijn gebruikt. De klacht is op dit onderdeel ongegrond.

Oordeel van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht tegen verweerster E en de klacht tegen verweerster F ongegrond zijn.

Aanbevelingen van de Commissie

Het verhandelde ter zitting en de stukken uit het dossier hebben de Commissie geen aanleiding gegeven tot het doen van een aanbeveling.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 23 juli 2009 door mr. J.S. Duttonhofer, voorzitter,
drs. M.J.M.N. van der Drift en J. Toes, leden, in aanwezigheid van mr. S.J.F. Schellens, secretaris.